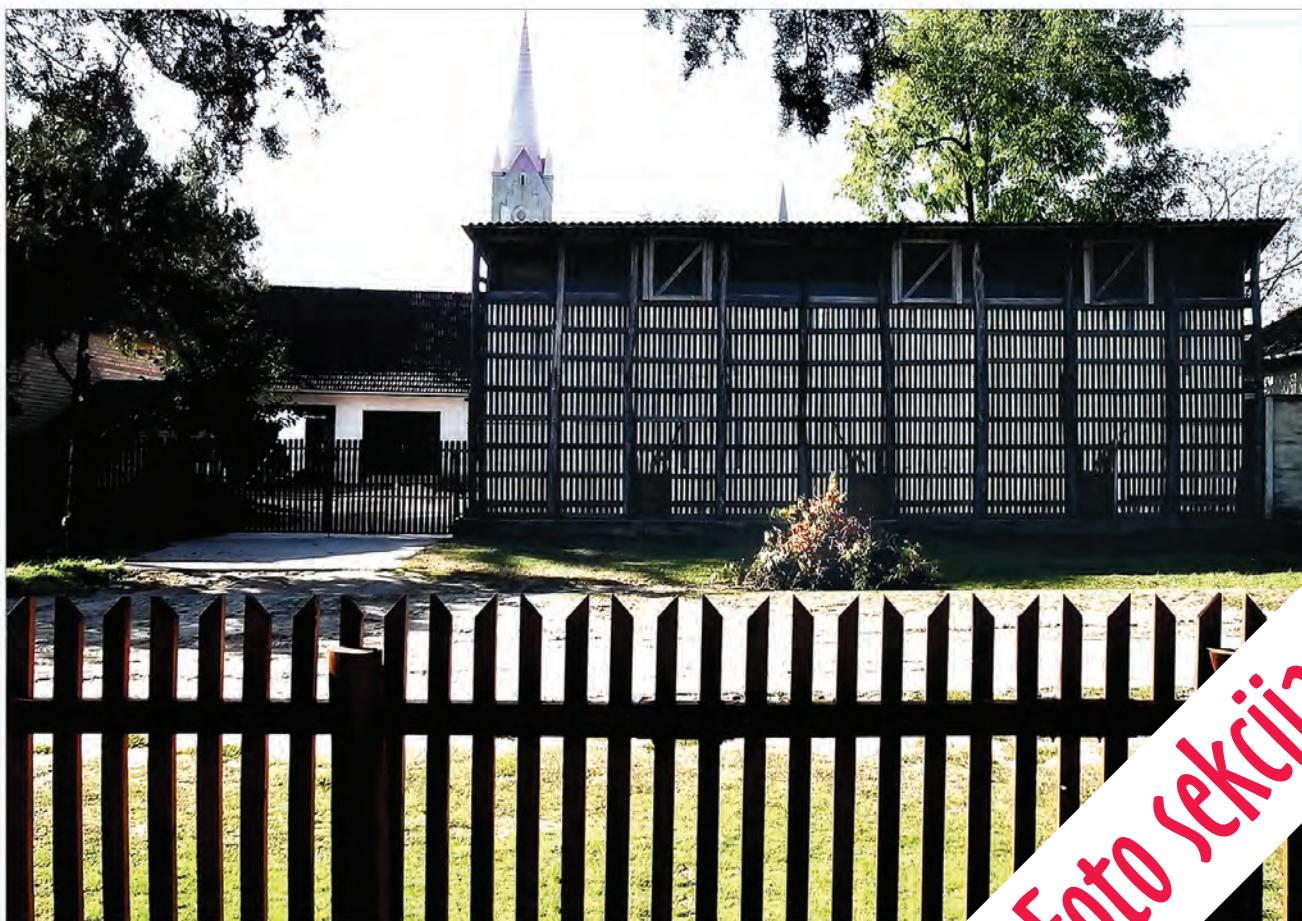

Gupčevi školarci

Časopis učenika, učitelja i nastavnika Osnovne škole "Matija Gubec" Tavankut
Godina 4 - Broj 7 - februar/veljača 2016.

Krimić

Clash of Clans

Gupčevi školarci

Časopis učenika, učitelja i nastavnika Osnovne škole "Matija Gubec" Tavankut
Godina 4 - Broj 7 - februar/veljača 2016.

Adresa uredništva

Gupčevi školarci
Marka Oreškovića 11 a,
Donji Tavankut
Tel: 024/4767-010
e-mail: osmgubec@eunet.rs

Izdavač

OŠ „Matija Gubec“ Donji Tavankut
Urednici rubrika i novinari

Marko Buljović, VIII. a
Lucija Buza, VII.a
Kristina Crnković, VII. a
Anamarija Ivković, V b
Matija Mamužić, VII. A
Milena Mamužić, VII. A
Katarina Rudić, VIII. a
Dminik Skenderović, VIII. a
Danijela Šefer, VII. a
Ana Vajhand, V c

Sara Vereb, V c
Milica Vujević, V c
Maja Vuković, VIII. a
Milica Vuković, VIII. a
Sara Vuković, VI. a
Tijana Zubelić, VI c

Glavni urednik

Vladan Čutura

Štampa

Čikoš štampa
Đevđelijska 16 b
24000 Subotica
Tel: 024/547-150
www.cikos.rs

Tiraž

500 primeraka

UVODNIK

Dragi učenici, poštovani zaposlenici i gosti škole! Svima želim sretan Dan škole, a gostima srdačnu dobrodošlicu. Svake godine okupimo se u velikom broju, ne samo da proslavimo ovaj, za našu školu važan dan, nego i da se podružimo i prijetimo se svega dobrog i vrijednog što smo zajedničkim snagama ostvarili u tekućoj školskoj godini. Ove godine na Danu škole uživat ćemo u izložbi fotografija koju su priredili naši učenici, polaznici foto-sekcije. Članovi foto-sekcije vrijedno su radili s gospodinom Augustinom Jurigom pa ćemo o njihovom radu čitati i u školskom časopisu. Osim toga, našu je školu posjetilo niz važnih gostiju – kazalište iz Vinkovaca, Zajednica tehničke kulture Osječko-baranjske županije i Grada Osijeka, zagrebačka književnica Ljiljana Jelaska, gradonačelnik Grada Zagreba, gospodin Milan Bandić, donio nam je vrijedne darove i omogućio projekt Razglednicom u svijet, posjetili su nas ravnatelji srednjih škola Grada Zagreba i gospodin Zlatko Stić s velikom donacijom lektira i knjiga... Naravno, i učenici i nastavnici naše škole bili su svugdje i svašta zanimljivo naučili... O tome i još mnogo čemu, čitajte u novom broju Gupčevih školaraca.

Stanislava Stantić Prćić, ravnateljica škole

IZ SADRŽAJA ...

Gubec u Njemačkoj 4

Čitanjem širimo vidike 9

Foto sekcija 16-17

Što je eko? 21

Fudbalski turnir 28

Tri praščića

Đečja kazališna predstava, adaptirana prema bajci Tri praščića, prikazana je 26. listopada 2015. u našoj školi. Predstavu su realizirali glumci Gradskog kazališta Jozu Ivakić iz Vinkovaca: Martina Stjepanović, Zorko Bagić, Vladimir Andrić i Dina Vojnović. Dramatizaciju teksta i režiju uradio je Vjekoslav Janković, scenografiju Dubravko Mataković, Željka Fuderer Levak i Ivica Zupković, kostimografiju Sašu Došen, a glazbu je priredio Ivica Duspara. Na vrlo interesantan način, s profesionalnim svjetlosnim i zvučnim efektima, djeci je dočarana ova priča. Osim djece iz Tavankuta predstavi su nazočili i đaci OŠ Ivan Milutinović Mala Bosna, OŠ Vladimir Nazor Đurđin i OŠ Pionir Stari Žednik. Osim djece iz vrtića i naših đaka u predstavi su uživali i roditelji djece, bake, djedovi, učitelji i nastavnici.

Projekat s Hermanom

U organizaciji Caritasa 25. januara završen je projekt "Smanjenje rizika od prirodnih katastrofa". Tokom prethodnih meseci učenici nižih razreda su imali aktivnosti vezane za likovno predstavljanje njihovog viđenja prirodnih katastrofa. Na samom početku projekta održano je predavanje vezano za ovu temu gde su dobili prikladne knjige u kojima su predstavljene prirodne katastrofe i uputstva kako se ponašati ako ih zadesi neka od njih. Učenici viših razreda su takođe imali predavanja, ali i radionice na pomenutu temu. Predstavnik Caritasa je toga dana nagradio učenike koji su nacrtali najlepše crteže. Proglašeno je I., II i III mesto, a nagrade su bile divne knjige i enciklopedije. Učenici čiji radovi nisu zauzeli prva tri mesta su nagrađeni drvenim bojicama.

Lj. F.

Gubec u Njemačkoj

Unjemačku smo krenuli 29. listopada 2015. rano ujutro. Cilj nam je bio gradić koji se zove Esslingen u kojem su nas domaćini srdačno dočekali. Pripremili su nam ukusan ručak nakon kojega smo pošli u trgovački centar „Milano“ u Stuttgartu. Nakon četiri sata kupovine, vratili smo se vlakom u Esslingen. Idući dan je bio veliki dan za sve nas jer smo nastupali. Oko 9.30 smo se našli i krenuli put Filderstadta. Počele su pripreme i sve što sa njima ide. Navečer smo nastupali, a kasnije ostali na večeri i zabavi na kojoj je nastupio Slavonija bend. Bio je to odličan provod! Najljepši trenutak dogodio se tijekom zabave. U vrijeme dodjele nagrada bio je prozvan i naš KUD – osvojili smo prvo mjesto za najbolju koreografiju! Jedna članica HKUD-a Matija Gubec osvojila je nagradu prve pratičke! Vrlo zadovoljni smo se vratili svojim domaćinima, a sutradan, u nedjelju smo prisustvovali misi, ručali i posljednji put obišli grad prije polaska doma. Doista je bilo lijepo! Sretni smo se vratili kući s još jednim prelijepim iskustvom za sve nas.

Nataša Benčik i Dominik Skenderović, VIII. a

Podrška porodici – najbolja podrška deci

Likovi iz crtanih filmova

Postoe mnoge stvari koje tokom života volimo i u kojima uživamo, ali to ne znači i da je uvek i dobro. To shvatimo tek kad odrastemo. Zato smo u okviru dečije nedelje pokušali da podignemo svest mališanima i roditeljima o tome kakav značaj gledanje crtanih filmova i poistovećivanje sa likovima ima uticaj na ličnost deteta.

Ono što se prvo primeti kod dece je ponašanje, agresivnost, a to je prvi korak koji čini podsticaj na nasilje. Kako bi dete imalo pozitivne stavove podrška porodice je i te kako važna. Odabratи crtače koji imaju pozitivan uticaj i razgovarati o filmu je korak koji ne treba preskočiti. Potrebno je skretati pažnju na loše stvari u filmu i da one ponekad nisu takve u realnom svetu. Svaki postupak ima svoj UZROK i POSLEDICU.

S. P.

U poseti Hemijsko-tehnološkoj školi

Prošle godine, 20. novembra, učenici IV a i IV b razreda sa učiteljicama posetili su Srednju hemijsko-tehnološku školu „Lazar Nešić“, u Subotici. Povod je bio Svetski dan deteta kao i ranije uspostavljena saradnja naših dveju škola. Učenici su bili provedeni kroz školsku šivaonu, laboratoriju, mikrobiološki kabinet i učeničku pekaru. U laboratoriji su prisustvovali izvođenju eksperimenta jedne profesorice. Pokazala nam je reakciju metala natrijuma i kalijuma u rastvoru petroleja. Tom prilikom smo ponovili naša znanja o smešama i metalima. Svetleće kuglice ovih metala izazvale su oduševljenje i uzvike učenika.

Lj. F.

Sajam knjiga u Beogradu

U listopadu prošle godine posjetili smo Sajam knjiga u Beogradu. Na Sajmu knjiga imali smo puno vremena za razgledanje, poslije čega smo otišli u Tržni centar Ušće. No, nismo samo kupovali! Bili smo i u kazalištu pogledati muzikl Glavo luda. Muzikl je bio odličan, toliko da su neki čak i zaplakali. Naravno, plakali su jer je bilo jako dirljivo...

Katarina Rudić, VIII. a

Школска слава Свети Сава

У среду, 27. јануара 2016. године, у подручној школи у Љутову обележена је школска слава Свети Сава. Ученици су својим рецитацијама, глумом, певањем, плесом и свирањем обогатили овогодишњи програм, а колектив школе је својим присуством допринео да ова свечаност буде испраћена на најлепши могући начин.

C. P.

Vinkovačke jeseni

Prošle godine u rujnu smo s folklornom grupom HKUD-a Matija Gubec nastupili u Vinkovcima na tradicionalnoj manifestaciji Vinkovačke jeseni. Tamo smo proveli dva dana. Osim nastupa, prvoga dana smo našli dovoljno vremena prošetati se gradom i vidjeti po čemu su Vinkovci poznati. Naravno, grad je najpoznatiji upravo po manifestaciji Vinkovačke jeseni kao i lampioni koja svijetli usred grada na kojoj je napisana pjesma. Sljedećega dana imali smo mimohod, što je jedna od svečanih manifestacija Vinkovačkih jeseni. Riječ je o najatraktivnijoj, najljepšoj i najsvečanijoj manifestaciji Vinkovačkih jeseni. Tu se može

vidjeti ljepota nošnje, snaga i ponos hrvatskih ljudi koji pokazuju koliko cijene ono što su im ostavili njihovi predci. U svečanom mimohodu je sudjelovalo oko 60 KUD-ova iz cijele Hrvatske i drugih zemalja. Veselimo se Vinkovačkim jesenima i naredne godine...

Maja Vuković, VIII.a

Ambijentalna nastava - Gučevo

Učenici od I do IV razreda naše škole su imali ambijentalnu nastavu na Gučevo od 8. do 12. novembra prošle godine. Tokom te nastave na očigledan način su naučili sadržaje o reljefu, vodama i prošlosti toga kraja Srbije. Svakako, najvažniji cilj ove nastave je bio negovanje drugarstva što je svakako postignuto.

Lj.F.

Mjuzikl Tobi

Dana 9. 10. 2015. učenici naše škole išli su u dečje pozorište i kratku šetnju gradom. Učenici 1. d su bili oduševljeni mjužiklom „Tobi“ koji su gledali. Posebno im se dopalo što su gledali mjužikl iz lezibegova.

Božićni vašar

U ove školske godine učenici su se vredno pripremali za adventski vašar. Učenici prvog razreda područne škole u Ljutovu su sa velikim elanom pravili radove za prodaju. Naravno, pomagale su nam mame i bave...

Suradnja Osijek Tavankut

15. prosinca u Osnovnoj školi „Matija Gubec“ Tavankut, u okviru projekta međunarodne suradnje Zajednice tehničke kulture Osječko-baranjske županije, Zajednice tehničke kulture grada Osijeka i Osnovne škole „Matija Gubec“ Tavankut, održana je 1. mala škola tehničkih aktivnosti. Aktivnosti su financirane u okviru projekta međunarodne suradnje koji provodi Zajednica tehničke kulture Osječko-baranjske županije i Zajednica tehničke kulture Grada Osijeka, a voditelj projekta je Ante Maras. Cilj aktivnosti bio je promoviranje, animacija, razvoj tehničke kulture među mladim tehničarima te jačanje međunarodne suradnje kako bi učenici na kvalitetan način iskoristili slobodno vrijeme. Učenicima su na raspolaganju bile četiri radionice: automatika (voditelj Danijel Ranić) gdje su učenici upoznati s Arduino mikroupravljačem, njegovim programiranjem i sastavljanjem strujnih krugova. Na radionici modelarstvo uporabnih tehničkih tvorevina (voditeljica Katarine Tomić), učenici su imali priliku raditi s Unimat 1 Basic strojem i pomoću njega izraditi drvenu kutiju, dok su na radionici fotografija (voditeljica Željka Martinović) učenici doznali ponešto o osnovima kompozicije kadra i kreativnog korištenja fotoaparata. Na radionici upoznavanje s rotokopterima (voditelj Antun Šinić), učenici su izradivali raketu pokretanu na zrak, upoznati su s rotokopterima te njihovim upravljanjem. Na radionicama je sudjelovalo 60-ak učenika od 5. do 8. razreda. Po završetku radionica svečano su dodijeljene zahvalnice organizatorima i mentorima te pohvalnice učenicima.

B. H.

Časovi bunjevačkog u Gradskom muzeju u Subotici

Krajem novembra učenici šestog, sedmog i osmog razreda imali su čas bunjevačkog u muzeju o Miji Mandiću, prvom bunjevačkom učitelju. O ovoj znamenitoj ličnosti učenicima je divanila Nevenka Bašić Palković, kustos muzeja. Čas je bio slikovit i zdravo zanimljiv i svakako drukčije nego u škuli. Učenici su pogledali i ostale izložbe u muzeju. Nakon časa, usledilo je druženje u poslastičarnici „Daraboš“. Ovaj dolazak u varoš, utoliko je zanimljiviji jer se putovalo vozom. Ima drugara kojima je ovo bilo prvo putovanje vozom.

Polovinom decembra učenici petog razreda koji poхаđaju bunjevački takođe su išli u muzej. Prvo smo pogledali izložbe, a zatim smo imali kreativnu radionicu sa pedagogom muzeja. Pravili smo Sneška Belića od balona i vunice. Zdravo smo bili vridni i tušta napravili. Posli časa smo se zasladiли kolačima u poslastičarnici „Daraboš“.

Časovi u muzeju su bili zanimljivi, tušta smo vidi i naučili.

Sara Vereb, V c

Slamari u akciji...

U područnoj školi u Ljutovu postoji slamarska sekcija desetak godina. Pohađaju je učenici od 1. do 4. razreda. Sekcija se održava jedanput tjedno po sat, a ponekad i dva sata. Tijekom godine učenici stječu umijeće izrade elemenata za čestitke i svladavaju tehniku rada sa slamom. Za blagdane smo izradivali čestitke sa svijećama, jelkama i poklonima. Na samom početku ove školske godine prvi sati slamarske sekcije su bili posvećeni čišćenju slame i uvođenju novih članova u pripremu materijala za rad sekcije. Na iznenađenje mlađih članova pridružili su nam se i učenici 5. razreda, nekadašnje članice sekcije. Na satovima sekcije učenici se druže, rade s velikom radošću i iskazuju svoju kreativnost pri izradi čestitki uz pjesmu tamburaša. Prije sekcije učenici me dočekaju s CD-om tamburaške glazbe. Čestitke koje su nastale na satovima slamarske sekcije sudjelovale su na izložbama uz akreditirani seminar „Slavistika kao izazov“.

Učiteljica Zorica Sloboda, voditeljica slamarske sekcije

Ljiljana Jelaska

Čitanjem širimo vidike

Priredila: Milica Vuković, VIII. a

Kada ste počeli pisati i što?

Pisati sam počela u starijim osnovnoškolskim danima. Bila je to poezija koju sam često znala objavljivati u školskim novinama.

Čitate li sami svoje knjige?

Svoje knjige nemam običaj čitati, osim dok još radim na njima, kada ih dovršavam, "poliram".

Onda tekst iščitavam više puta, kako bih bila sigurna da je ono što sam napisala upravo to što sam željela reći. Oduzimam, dodajem, mijenjam i kontroliram pravopis. Jedan od razloga naknadnog nečitanja svojih knjiga je i taj što bih vrlo rado, i često, promijenila mnogo od onoga što sam napisala. Stoga ne šaljem rukopis izdavaču odmah po završetku teksta. Ostavim ga da jedno vrijeme odleži u ladici jer svako novo iščitavanje sa sobom povlači mnoge preinake izvornog teksta.

Dobili ste i neke književne nagrade. Što Vam one znače?

Nagrade me izuzetno vesele jer su one rezultat mog truda uloženog u djelo. No, isto tako su i podstrijek, a i svojevrsna logična pretpostavka da će nakon nagrađenog djela, uslijediti novo. Dakle, nagrade i vesele i obvezuju.

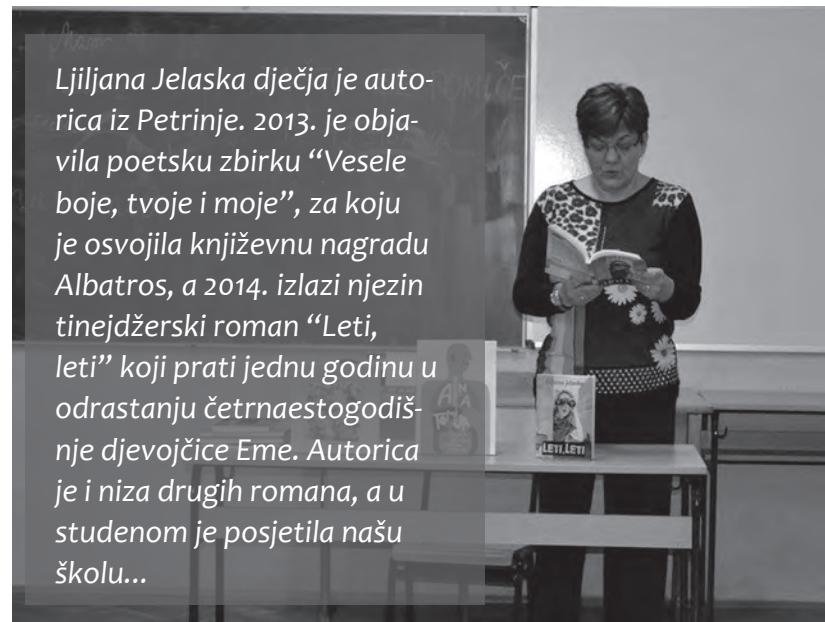
Gdje nalazite inspiraciju za pisanje?

Inspiracija za pisanje je puno i one se nalaze svuda oko nas. U fragmentima razgovora koje sasvim slučajno čujemo, u raznim prizorima, događajima kojima nazočimo, prilikom sklapanja novih poznanstava, u svakodnevici. Neiscrpni su izvori koji vas mogu potaknuti da ispletete priču ili pjesmu.

Planirate li pisati i za odrasle?

U pisanju baš i nema mjesta planiranju. Barem ne za plan koji ste si zacrtali i koji pod svaku cijenu nastojite realizirati. Od vremena do vremena napišem kratku pri-

Ljiljana Jelaska dječja je autorka iz Petrinje. 2013. je objavila poetsku zbirku "Vesele boje, tvoje i moje", za koju je osvojila književnu nagradu Albatros, a 2014. izlazi njezin tinejdžerski roman "Leti, leti" koji prati jednu godinu u odrastanju četrnaestogodišnje djevojčice Eme. Autorica je i niza drugih romana, a u studenom je posjetila našu školu...

ču namijenjenu odrasloj čitateljskoj populaciji. Napisala sam ih nekoliko, a voljela bih ih i dalje pisati pa možda jednoga dana od njih nastane zbirkica. Voljela bih to.

Čitaju li Vaša djela i Vaši prijatelji i što oni kažu na njih?

Mojim prijateljima se sviđaju moja djela, što me izuzetno veseli. No, navjeću i najdragocjeniju potporu imam od strane svoje obitelji.

Čime se bavite osim pisanja?

Radim u Uredu državne uprave, na radnom mjestu upravnog referenta. Dakle, bavim se papirologijom, samo što se ona uvelike razlikuje od onoga o čemu pišem.

Što ste voljeli čitati u tinejdžerskim danima?

U tinejdžerskim danima sam puno čitala. Nisam imala jednu omiljenu knjigu. Mnoge su mi bile drage. Od beletristike do klasičnih romana. Knjiga koja je na neki poseban način obilježila moju generaciju je Mi, djeca s kolodvora Zoo. Čitanje je vrlo korisno. Čitanjem obogaćujemo svoj rječnik, upoznajemo svijet i širimo vidike.

Psihološki kutak

Dragi učenici,

Zovem se Leonora Budanović, zaposlena sam u vašoj školi, kao školski psiholog.

Važno da znaš: imati problem je svakodnevna i normalna pojava. Čak štaviše je neobično kada neko kaže da nema problema, jer ih SVI imamo. Ukoliko nastane neki problem, u prvom krugu pomozi sebi, pokušaj sam/a da ga rešiš. Ako ti ne ide, traži pomoć od nekog bližnjeg u koga imaš poverenja. Ponekad je potreban jedan razgovor da bi se bolje osećao/la. Ukoliko smatraš da te niko ne razume, niti roditelji, niti nastavnici, niti drugari i ne mogu ti pomoći, nesiguran/na si, puno ti može pomoći razgovor sa osobom koja ne pripada krugu tvoje porodice i prijatelja, slobodno se obrati meni (školskom psihologu). Nisam osoba koja na svako pitanje u džepu ima odgovor, niti ću odmah rešiti tvoj problem. Za to si potreban/na prvobitno TI, da budeš istrajan/na i da želiš promenu, ali zajednički ćemo naći rešenje.

Kada se obratiš psihologu to je dokaz da želiš uložiti trud u nalaženju rešavanja problema.

Sada da te upoznam sa zadacima i poslom školskog psihologa.

Posao školskog psihologa je širokog spektra. Radni zadaci su prvo bitno vezani za rad sa učenicima. Prepoznaće njihove individualne potrebe, u skladu s tim provodi individualna i grupna savetovanja. Obavlja psihološku procenu učenikovih mogućnosti i sposobnosti. Dijagnostikuje specifične poteškoće u učenju (neprimerene strategije učenja, probleme s pažnjom i koncentracijom, planiranje vremena, motivaciju, ispitnu anksioznost, strepnja, itd.) i pomaže učenicima u postizanju boljeg školskog uspeha. Prepoznaće poteškoće u po-našanju i vršnjačkim odnosima, emocionalne i/ili porodične poteškoće i pomaže učenicima da ih prevladaju. Školski psiholog razvija i putem radionica provodi programe prevencije nepoželjnih oblika ponašanja, programe za jačanje samopouzdanja, samopoštovanja, sigurnosti, razvijanje kreativnosti, učenje socijalnih veština, itd. Pomaže pri prelasku učenika iz razredne (prva 4 razreda) u predmetnu nastavu (od 5. do 8. razreda). Roditeljima pojašnjava da će se način rada promeniti, a obaveze učenika povećati te da u skladu s time treba pružiti podršku detetu i pripremiti ga kako bi se ono uspešno suočilo s povećanim zahtevima koji se pred njega stavljuju. Zadatak psihologa je pomagati i podučavati učitelje i nastavnike razumevanju razvojnih i individualnih potreba i kako reagovati u skladu s njima. Sa nastavnicima, učiteljima i roditeljima vrši savetodavni rad gde ih upućuje o razvojnim, emocionalnim promenama, o učenju. Upoznaje roditelje sa psihološkim karakteristikama dece. Vrši testiranje prvaka, da li su spremni za polazak u školu, a sa 8. razredima radi na profesionalnoj orientaciji.

Pozdrav, vidimo se na radionicama i individualnim razgovorima.

P.S.: Učite, družite se, poštujte jedni druge, volite sebe i druge, pomožite drugima ... jer samo tako ćete postići dobre rezultate u životu i biti srećni i zadovoljni ☺

My favourite singer

I've chosen to write about Taylor Swift not only because she is my favourite singer but also because she is also a great role model. She helps people in need, such as children in Africa. She is a beautiful and talented young woman. I'm mad about her songs - they always help me stay positive. Sometimes when I'm down, it's enough just to hear her voice and the smile comes back to my face. I know all her songs and I hope she will keep writing them.

Biography

Taylor Alison Swift (born December 13, 1989) is an American singer-songwriter. Raised in Wyoming, Pennsylvania, she moved to Nashville, Tennessee, at

the age of 14 to pursue a career in country music. The release of Swift's self-titled debut album in 2006 marked the start of her career as a country music singer. Swift's second album, *Fearless*, was released in 2008 and it became the best-selling album of 2009 in the United States. Her next albums are *Speak now* (2010.), *Red* (2012.) and *1989*. (2014.)

Songs *Shake it off*, *Blank space* and *Bad blood* reached no. 1 on the *Billboard hot 100*. She is known for narrative songs about her personal experiences. Swift's other achievements include seven Grammy Awards, one Emmy Award, 22 Billboard Music Awards, 11 Country Music Association Awards, eight *Academy of Country Music Awards*, and one Brit Award. She is one of the best-selling artists of all time. In 2015, she became the youngest woman ever to be included on Forbes "100 Most Powerful Women" list, ranking at number 64.

Interesting facts about Taylor Swift:

She can play the guitar, the banjo, the piano and the ukulele

She lived on a Christmas tree farm

Her favorite dessert is cheesecake

Her favorite number is 13

Her favorite TV shows are *Law and Order* and *CSI*

Her grandmother was an opera singer and her first role model

She dedicated the song *The Best Day* to her mother

She is close friends to Selena Gomez.

".....' Cause baby, now we've got bad blood
You know it used to be mad love
So take a look what you've done
Cause baby, now we've got bad blood, hey!....." (Bad Blood)

Lucija Buza, VII.a

Razglednicom u svijet

Nedugo nakon što smo se uključili u projekt, pristigle su razglednice prijatelja iz Finske, Japana i Rusije. Prva razglednica naših Gupčevih školaraca poslana je dana 5.11.2015. godine u 12 h. Razglednica je poslana u Rusiju. Zanimljivo je da je naša prva razglednica istovremeno i prva razglednica koju će primiti Marina iz Rusije. Naš i njezin prvijenac. Učenici su ukrasili razglednicu, napisali pozdrave i uzbudeno čekali da i nama stigne prva razglednica s nekog dalekog mjesta. Nedugo nakon što smo poslali svoju prvu razglednicu u našu školu pristigle su razglednice prijatelja iz Finske, Japana i Rusije.

J.K.

Na posljednjem održanom susretu mladih pošiljatelja razglednica u OŠ Matija Gubec iz Tavankuta okupio se već broj učenika od 5. do 8. razreda koji nastavu pohađaju na hrvatskome jeziku. Projekt Razglednicom u svijet, za koji je škola prošle školske godine raspisala likovni natječaj kako bi učenici sami i oslikali i osmisili razglednice, povezao je učenike različitih generacija u istom interesu – pisanju, slanju i primanju razglednica.

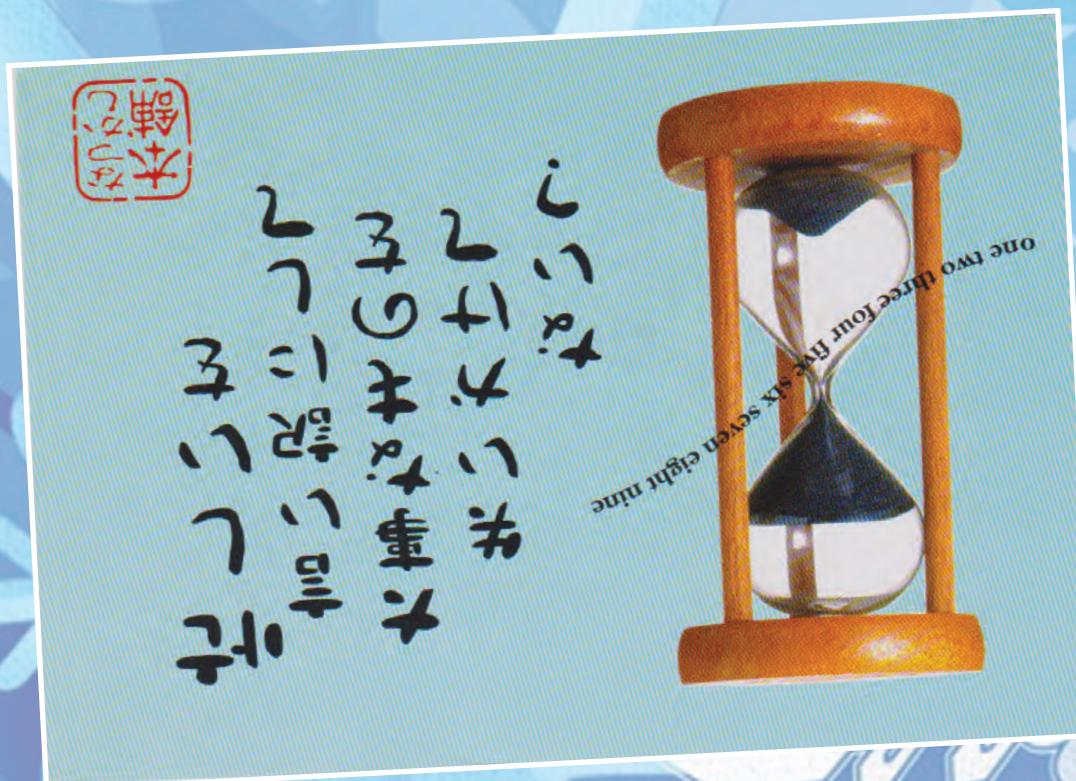
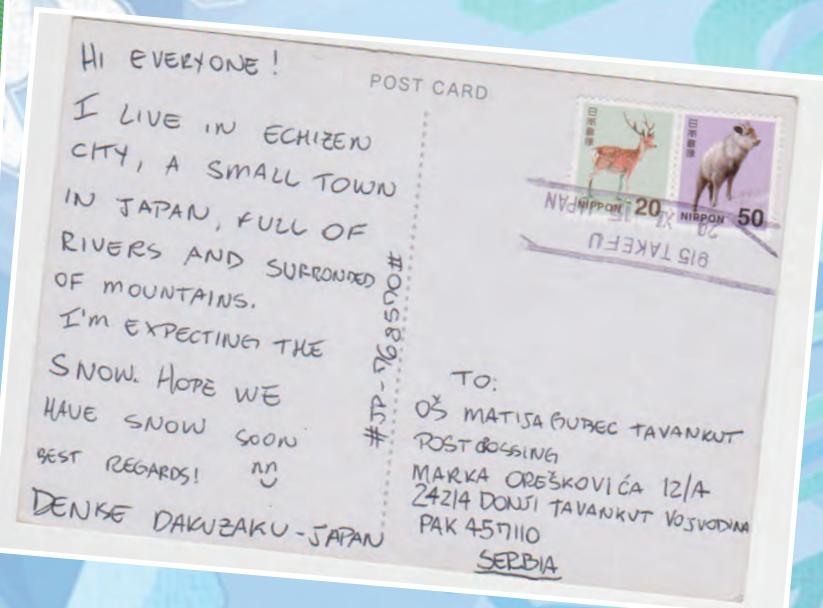
Učenici su se sami organizirali u grupe sa željom da sudjeluju svi i da pomognu jedni drugima, a nastavnik je pomogao pri prijavljivanju na internetsku stranicu s korisničkim imenom i lozinkom. Stariji učenici pomagali su mlađima s prijevodom na engleski jezik jer su razglednice putovale u Rusiju, Nizozemsku i Kinu, dok su razglednicu poslanu u Njemačku pisali na hrvatskome jeziku. Naime, Njemačka Lily Pavlović podrijetlom je iz grada Zadra! Prisjetili smo se tada i crkve svetog Donata, Morskih orgulja koje sviraju predivne melodije ovisno o jačini valova te Pozdrava Suncu koje noću reflekira tijekom dana nakupljenu sunčevu energiju i na taj način stvara predivnu igru svjetla.

Učenici su u Moskvu, glavni grad Rusije, poslali i grafitnom olovkom ocrtanu kovanicu od 2 dinara jer je Tatyana velika numizmatičarka te skuplja stare medalje, kovanice i novčiće. Nizozemcu Janu objasnili smo važnost ovog projekta – učimo engleski, geografiju i informatiku. Iako je Cherry iz Kine tisućama kilometara udaljena, povezuje nas simpatični lik Spužve Boba. I mi smo veliki obožavatelji tog crtanog filma, kao i ona. To je bio pokazatelj da nas unatoč velikoj udaljenosti povezuju iste ideje, interesi, osjećaji.

No, jednu razglednicu poslali smo i mimo našeg projekta Razglednicom u svijet. Adresirana na Ured gradonačelnika Grada Zagreba razglednica je poslana gradonačelniku Milanu Bandiću kao zahvala za potporu i donaciju karte svijeta koja će nam biti od iznimne važnosti pri predstavljanju svih pristiglih razglednica, mjesta, država i prijatelja koje ćemo upoznati kroz ovaj tavankutski projekt.

I.M.

Školski projekt

Krimić

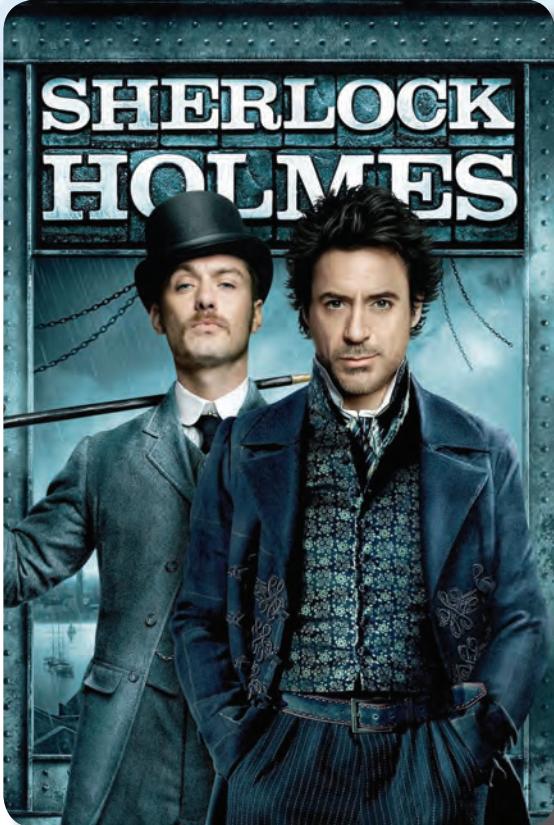
O tac krimića je Edgar Allan Poe kojeg je "rodio" djelom Umorstva u Ulici Morgue. Glavna odlika krimića je detektiv – vrlo inteligentna osoba koja rješava naizgled nerješiv zločin. Najpoznatiji likovi detektivskog žanra su književni i filmski junaci – Sherlock Holmes A. C. Doylea, Hercule Poirot Agathe Christie, te inspektor Maigret Georges Simenona. Detektivi uglavnom imaju i svoje pomoćnike,

od kojih je zasigurno najpoznatiji pomoćnik Sherlocka Holmesa – Watson. Najpoznatiji stripovski detektivi su Rip Kirby i Dick Tracy. Vrlo je cijenjena i francuska škola detektivskog filma 60-ih i 70-ih godina 20. stoljeća. Osim likova detektiva, nezaobilazni su gangsteri i drugi akcijski junaci... Mnogi likovi iz kriminalističkih romana prikazani su u nekima od najgledanijih filmova svih vremena! Vrlo popularna i atraktivna podvrsta kriminalističkog žanra je akcijski film. On tematizira iznimno fizički i psihički sposobnog pojedinca, uglavnom policijskog inspektora, koji ulazi u izravne fizičke okršaje s kriminalcima. Arhetip takvoga heroja je Prljavi Harry, kojeg je utjelovio Clint Eastwood.

Priredili: učenici VII. a

Kraljica krimića

Zasigurno jedna od najvećih spisateljica krimića bila je Agatha Christie (1890. – 1976.). Agatha Christie je i jedna od najznačajnijih engleskih književnica svih vremena, no po zanimanju je bila farmaceut. Njezini najpoznatiji romani su: Ubojstvo na igraalištu za golf, Čovjek u smedem odijelu, Smrt na Nilu, Deset malih crnaca, Tajna plavog vlaka... Zanimljivo, već kao poznata spisateljica, u prosincu 1926., nestala je na 11 dana što je prouzročilo uzbunu u ondašnjim medijima. O čemu je bilo riječi, zašto i gdje je Agatha nestala, nikada se nije doznao. Najpoznatiji književni likovi koje je stvorila su inspektori Hercule Poirot i Miss Marple.

Otac krimića

Edgar Allan Poe (1809. – 1849.) bio je američki pisac, kritičar i pjesnik. Pisao je romane, kratke priče i pjesme. Njegova najpoznatija djela su: Crni mačak, Pad kuće Usher, Ukradeno pismo i dr., kao i pjesma Gavran i pjesma Annabel Lee. Po danas smatramo „ocem“ žanra horora i kriminalistike. Njegova priča Umorstva u Ulici Morgue, napisana 1841., prva je kriminalistička priča.

R.I.P. Marfi

Jednoga lijepog ljetnog dana, u ulici Ive Lola Ribara, trinaestogodišnja djevojčica Lucija i njezina priateljica Kristina su sjedile u dvorištu i pričale o raznim stvarima.

„Kristina, čekaš li da počne škola?“, upita Lucija.

„Ne, jedva sam čekala rasp...“ No, njezinu je rečenicu napolna prekinuo pas iz susjedstva koji je toliko cvilio i lajao da su ga svi čuli u ulici. Shvatile smo da je pseći lavez dolazio iz kuće teta Roze. Pogledale smo što se zbiva, no nismo mogle zaključiti, pa smo odlučile otići u dvorište kod teta Roze. Dok smo prelazile cestu, vidjeli smo tetku Marinku koji je u žurbi išao nekud. Pristojno smo mu se javile: „Dobar dan, tetak Marinko“, rekla smo. „Dobar dan“, rekao je to veoma brzo i tiho gledajući u cestu, što je bilo baš čudno jer on voli djecu. Naišao je i gospodin Eduard koji je trčao užurbano, noseći veliku crnu vreću u ruci. Pozdravile smo i njega i ušle u dvorište. Stara teta Roza je ležala na podu pokraj svoga malog miljenika, psića Marfiju koji je bio mrtav. Krv je bila po cijelom dvorištu. Prišle smo teta Rozi. „Dobar dan, teta Rozo! Što se to zbiva? Što se dogodilo Marfiju?“, upitale smo zbumjeno. „Netko ga je ubio“, reče uplakano. Kristina je uplašena šetala po dvorištu, no nakon par minuta je došla do mene i rekla mi je: „Vidi! Vidi što sam pronašla!“ Bio je to metak. Teta Roza je ustala i odlučila pozvati policiju. Policija je došla nakon deset minuta. Upitali su teta Rozu: „Gospodo, što se zbilo?“ Ona je odgovorila: „Bila sam u kući i kuhalala kavu i onda sam čula svoga Marfiju. Izašla sam vani da vidim što se zbiva, no nikoga nisam vidjela“. „A što vi ovdje radite, cure? Ne biste trebale biti ovdje“, reče policajac strogo. Otišle smo kući. Nakon toga smo pokušale shvatiti što se zbilo, no nije nam najbolje išlo. Odlučile smo vratiti se teta Rozi. Kada smo otišle kod nje, Kristina se sjetila metka kojeg je našla pokraj Marfije. Policajac ga je pogledao i rekao: „Svaka čast! Pa to je metak koji ide u pušku gospodina Eduarda.“ Bile smo uzbudljene i rekle da smo ga vidjeli kako je baš u vrijeme nesreće išao užurbano cestom i nosio veliku crnu vreću sa sobom. Policajac je odlučio otići do kuće gospodina Eduarda i rekao da podemo i mi kao svjedoci. Ušli smo u njegovu kuću i tamo je bio i tetak Marin. „Reći ću im sve! Otići ću kod tete Roze i sve priznati što si me natjerao!“, rekao je. „Reci im sve, gade jedan!“, bijesno je rekao gospodin Eduard ne primijetivši nas na vratima. Gospodin policajac je bio siguran da su oni odgovorni za ubojstvo psa. „Djevojke, molim vas, vratite se teta Rozi, a ja ću riješiti ovu dvojicu“, reče policajac. Nakon petnaest minuta došao je policajac i rekao kako su mu priznali da su ubili Marfiju jer je jučer ubio kokoš žene gospodina Eduarda, a prije dva dana je poeo tri kokoši gospodina Marinka. „Marfi je samo pas! On je sve što imam, mogla sam ga staviti na lanac. Nisu ga morali ubiti!“, reče teta Roza uplakana. Gospodin Marinko je dobio pritvor od šest mjeseci, a Eduard osam. Nakon dva mjeseca teta Roza je dobila novog psa kojeg je nazvala Marfi i od malih nogu ga učila na lanac.

Lucija Buza, VII. A

Foto-sekcija Osnovne škole "Matija Gubec" Tavankut

Učiti od najboljih, privilegija je retkih

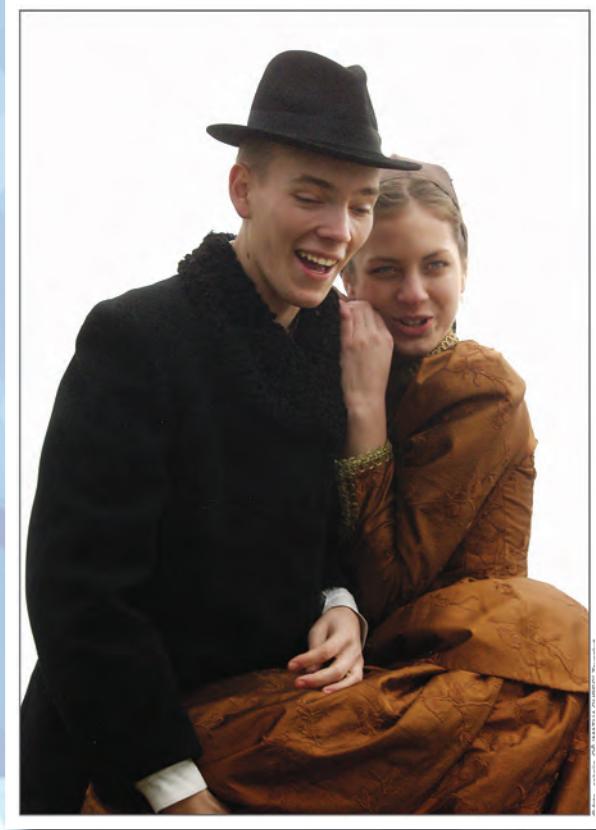
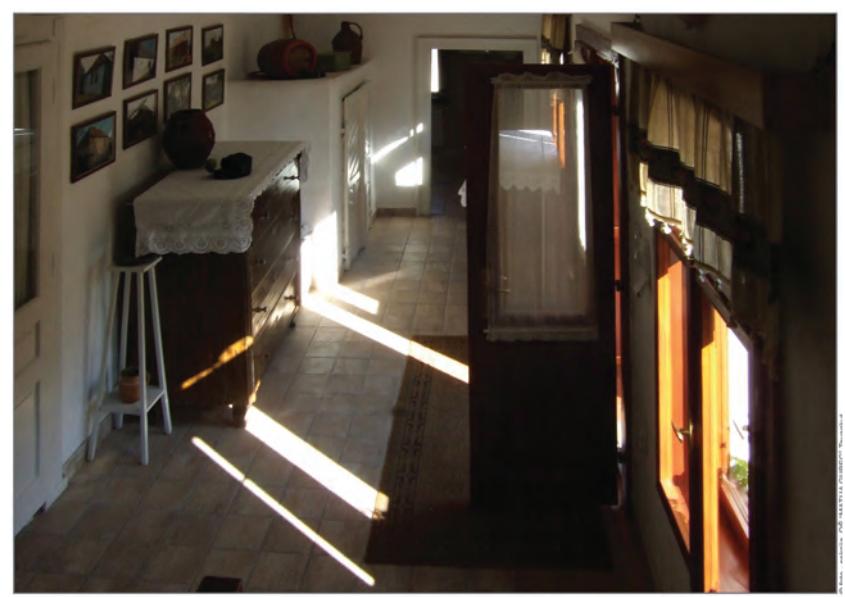
Početkom školske 2015/16. godine u školi je osnovana foto-sekcija. Zaslugom i trudom direktorice, Stanislave Stantić Prćić, kao mentor i učitelj fotografije dolazi nam gospodin Augustin Juriga, jedan od vodećih fotografa u našoj zemlji i okolini. Svoje znanje i veštine nesebično deli daciima i nastavnicima, članovima sekcije.

Sadržaj rada je teorijsko i praktično učenje. Nekoliko uvodnih časova održano je u školi, kada se učila istorija i teorija fotografije, fotografске tehnike, razvoj fotografije, a pre svega ono najbitnije, kako gledati kroz objektiv. Članovi sekcije sa mentorom izlaze van škole i koriste svaku priliku da fotoaparatom zabeleže lice, pokret, kuću, ulicu, prirodu, tradiciju... Tako nastale fotografije vidimo na izložbi povodom Dana škole. Sve one su radovi polaznika foto-sekcije, nad kojima se po kvalitetu, prema mišljenju stručnjaka mogu zamisliti i ozbiljni profesionalci.

Put kojim smo krenuli, nastavljamo ove, a sigurni smo i narednih godina. Nadamo se i daljom podršci našeg mentora, Augusta Jurige, koji će nam pokazati kako uspešno učestvovati: i na foto-konkursima, u izradi plakata, flajera, monografija, razglednica...

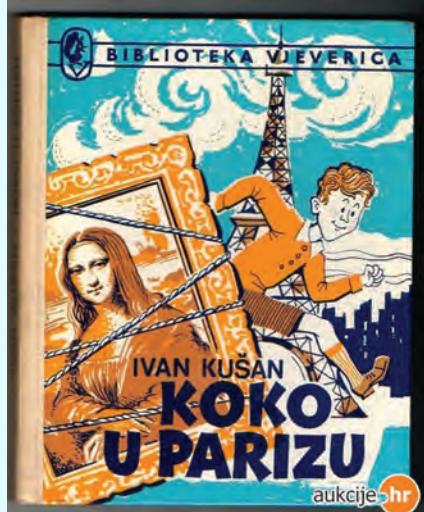
S.H.Z.

Foto sekcija

Preporuke za čitanje

Ivan Kušan

Koko u Parizu

Koko u Parizu je avanturistički roman za djecu u kojemu vas očekuju razne uzbudljivosti i napetosti. Ratko Milić, zvani Koko trinaestogodišnji je dječak koji s prijateljem Zlatkom polazi u Pariz kod ujaka. Zlatkov ujak Poklepović ili Pokle im otkriva šokantnu tajnu koju dječaci ne shvaćaju baš ozbiljno, no ne znaju ni u što su se sve upleli. Kakvu tajnu im je Pokle otkrio i u što se sve dječaci upliču, saznajte čitajući ovaj izvandredni roman! Ako vas je naslov već namario, a niste pročitali knjigu idite u školsku knjižnicu i posudite je. Nećete se pokajati jer me je ova knjiga očarala kao i sve druge brojne čitatelje.

Sara Vuković, VI. a

Katarina Čeliković

Izgubljeno srce

Zbirka priča „Izgubljeno srce“ spisateljice Katarine Čeliković veoma mi se svidjela i na mene ostavila poseban dojam. Laganim i razumljivim stilom pisanja vodi nas kroz vrijeme odrastanja od predškolske dobi do puberteta. Priče su zaista putokazi u odrastanju u kojima kroz različite situacije i doživljaje likovi pokazuju svoje najdublje osjećaje, dobrotu, plemenitost, tugu i radost. Spisateljica na vješt način ukazuje kako djecu treba neprimjetno ukoriti i pokazati pravi put ka rješenju bilo kakvog problema. U prvoj dijelu knjige „Prve brige i pitanja“ likovi su djeca predškolske dobi. Tu je djevojčica Tereza, zvana Zaštočica koja otkriva svijet postavljajući bezbroj pitanja na koja ne može uvijek dobiti odgovor, ali joj mama ukazuje da sve što želi znati može pronaći u knjigama. Sunčica je najtanjanija, najmršavija i najslabija djevojčica, zabrinuta kako će nositi tešku školsku torbu kada bude krenula u školu. Problem je riješen kupovinom torbe na kotačiće. Svaka priča u sebi sadrži neku pouku i rješenje. Dječji strahovi i pobjede zatvaraju se u neobične kutije. Djevojčica Marina svoju tugu skriva izradom adventskoga vijenca dok joj je mama u bolnici, a Željko želi podijeliti darove sa siromašnim prijateljem Markom. U pričama „Božićno drvce“ i „Slatki magnetići“ opisana je ljepota božićnih blagdana u krugu toplog obiteljskog doma. Djeca prave šarene ukrase za bor dok ih neodoljivo privlače bomboni i mirisi ukusnih kolača. U svakoj priči nešto što je strašno pretvara se u lijepo, poput noćnih sjenki koje postaju vesele plesačice.

U drugom dijelu knjige pod nazivom „Muke po pubertetu“ spisateljica opisuje doba puberteta. To je šaroliki prikaz likova, kao što je djevojčica koja je punačka i neprihvaćena, ali ubrzo shvati da svaki čovjek u sebi nosi nešto posebno i vrijedno te da će negdje naći srodnu dušu. Tu su i razni stilovi oblačenja i ponašanja koji baš nisu uvijek dobro prihvaćeni, ali i oni su prolazni. „Izgubljeno srce“ je i prva ljubav, skrivena i tiha. Spisateljica je prikazala razne pubertetske probleme – strahove i komplekse, skrivene želje za budućnost, kao u priči „Mikrofon“. Za svaki problem nudi se rješenje i ohrabrenje od strane roditelja. Priče Katarine Čeliković „Izgubljeno srce“ preporučio bih svima! Knjiga je stvarno putovanje kroz odrastanje u kojemu će uživati i djeca, ali i njihovi roditelji.

Matija Mamužić, VII. a

Preporuke za čitanje

Zoe Sugg

Cura na netu

Tema ovoga romana je opis načina života popularne teenage blogerice. Likovi u romanu su Penny, Noah, Elliot, Olly, Megann te Penini roditelji. Inače, Zoe Sugg, poznatija kao Zoella ima 24 godine i živi u Brightonu u Velikoj Britaniji. Njezine video-blogove o ljepoti, modi i stilu života prate milijuni ljudi na Youtubeu, a Zoeni mjeseci video-blogovi imaju još više čitatelja. Dobitnica je Kozmopolitenove nagrade za najbolji blog o ljepoti 2011., a sljedeće godine je proglašena najboljom v-blogericom o ljepoti. Teen Choice joj je 2014. godine dodijelio nagradu kao internet zvijezdi za modu i ljepotu.

U romanu je riječ o Penny koja se čini kao obična srednjoškolka, djevojka koja je povučena i dobra kao i većina djevojaka u školi. No, ona je zapravo tajna blogerica pod imenom on-line djevojka koja bloguje o onomu što stvarno osjeća u vezi s prijateljstvom, dečkima, svojoj šašavoj obitelji i paničnim napadima koji su joj ovladali životom. Blog će joj donijeti mnogo istomišljenika i pratilaca, ali život van interneta krenut će nizbrdo. Kada se situacija zaista pogorša, obitelj je vodi u New York gdje upoznaje Nou, lijepog mladića koji svira gitaru.

Penny se odjednom zaljubljuje u Nou i opisuje svaki trenutak na blogu proveden s njim. Ali, i Noa ima tajnu. Tajnu koja prijeti ugroziti Pennynu povjerljivost i jedno dugogodišnje prijateljstvo – zauvijek. Noah je, ustvari, bio veoma popularan glazbenik koji je imao djevojku, ali samo da bi bio popularniji. Zaljubljuje se u Penny misleći da to nitko neće saznati. No, saznali su ljudi diljem svijeta, kao i Penny kojoj se zbog toga slomilo srce. Noah putuje do Penny samo kako bi joj objasnio što se stvarno dogodilo. Ona mu je oprostila i postali su veoma popularan par na internetu. Penny više nema problema, prestaje brinuti o tomu što drugi misle – ona je svoja i radi ono što voli...

Kristina Crnković, VII. a

Branislav Šarčević

Iva M.

Školski projekt

Dan kravate-dan zajedništva

Malo tko zna da se kravata raširila Europom u 17. stoljeću, posredstvom hrvatskih vojnika u tridesetogodišnjem ratu. Danas je to dekorativni odjevni predmet bez kojega se ne mogu zamisliti svadbe i razne svečanosti. Kravatu obično nose muškarci, ali sve češće i žene. Učenici nižih i viših razreda OŠ "Matija Gubec" u Donjem Tavankutu imali su prigodu prisustovati prezentaciji Dan kravate koju je priredila nastavnica Josipa Kojić. Prezentacija je održana u petak, 16. listopada 2015., a povod je bio Dan kravate koji se inače obilježava 18. listopada. Mnogi učenici i učenice stavili su kravate koje su za ovaj dan posudili od svojih očeva, a neki su i izradili svoje kravate od papira. Akciju su se pridružili i brojni uposlenici. Bio je to dan za pamćenje!

J. K.

Što je to eko?

Svi pričaju i pišu o ekologiji! Kamo god se okreneš - vidiš neki proizvod na kojemu piše „eko“. Odjednom sve može biti „eko“ - od pelene do papirnate maramice! Ali, što to uopće znači? Pa zname... kao i s većinom riječi koje se počinju viđati svugdje - možemo reći da ne znači ništa - odnosno, svatko pod tim podrazumijeva nešto drugo, a najčešće se „eko“ i „ekologija“ poistovjetilo s „ne bacati smeće“ i „ne jesti špricanu hranu“. Međutim, ekologija je puno više od toga.

Pa da vidimo kako je sve počelo. Sama riječ sastavljena je od dvije riječi 1. eko - grč. οἶκος: dom, kuća, boravište i 2. logos - grč. λόγος: govor, riječ, kazivanje; omjer, pojam, misao, razum (kasnije u značenju **znanost**). I kada to tako sagledamo

dom + znanost

postaje jasno da je cilj ekologije očuvanje jedinog doma kojeg imamo, a to je naš planet!

Ne dajte se zavarati reklamama, nije svaka stvar s natpisom „eko“ istinski čuvar našeg planeta. Napro-

sto se poslužite zdravim razumom i kada nešto kupujete, bacate, stvarate, posudujete - uopće, što god radili, razmislite o dvije stvari: 1) kako je nastala neka stvar i 2) gdje i kako će završiti.

Jedna od izvrsnih tehnika je jedna verzija nečega što se naziva „ekološki ruksak“: zamislite da svaku stvar koju ste do sada iskoristili, odnosno zamijenili novom pa bacili - spremate u jedan ruksak i stalno nosite sa sobom. Svaku vrećicu od čipsa, kutiju od cipela, kutiju od mobitela, koru od krumpira kojeg ste pojeli, stare hlače koje ste poklonili, slomljeni šestar, stare olovke... Koliko bi on do sada već bio težak? Taj zamišljeni ruksak, iako nije na vašim leđima jest na leđima našeg planeta. I ne samo vaš ruksak, nego i moj i od naših prijatelja... Od svih nas.

Pravi način da živimo ekološki, odnosno čuvamo jedini dom kojeg imamo - jest da se brinemo o njemu, ne štetimo mu opasnim kemikalijama i ne zatrپavamo ga smećem.

M. B.

Otmica

Dvije mlade sestre voljele su se šetati gradom. Dok su jednom šetale zapuštanom ulicom, sasvim slučajno susreli su se u jednoj ulici gdje se dogodilo ubojstvo. Strašno su se uplašile i pokušale su pobjeći i prijaviti policiju, no ubojica ih je stigao, uhvatio i odvezao na neko čudno i mračno mjesto. Govorio im je kako nisu trebale pokušati pobjeći jer to što se dogodilo prije par minuta nije trebalo da vide, zato će ih ubiti. Cure su prekljinale i plakale, a on im se samo smijao, pretio im i tukao ih. Cijelu večer nisu ništa jele, bile su gladne i uplakane. Ujutro je čovjek smislio neki plan, uzeo mlađu sestru i poveo ju sa sobom. Starija sestra je ostala sama, pokušavala je pronaći neki način oslobođit se i pobjeći, ali nikako nije uspijevala. Odlučila je nekako puzati i pronaći pomoć. Stigla je do ulice, a jedna žena ju je srela. Uplašena, potrčala i pozvala svoga muža da pomogne jadnoj djevojci. Čovjek i žena su je unijeli u kuću. Djevojka im je zahvaljivala i ubrzo su pozvali policiju. Policija, inspektor i mnogi specijalni agenti stigli su. Djevojku su odvezli u bolnicu, a ona im je objasnila što joj se dogodilo. Policija je prvo otišla na mjesto ubojstva, ali tamo nikakav trag nisu pronašli, no kada su otišli na drugo mjesto zločina gdje su cure bile odvedene, tamo su specijalni agenti našli tajno mjesto gdje je ubojica držao svoje oružje. Na oružju su našli tragove prstiju i saznali tko je ubojica. Našli su da su ubojica i oteta mlađa sestra zadnji put viđeni na granici između Hrvatske i Bosne i Hercegovine. Policija je otišla do Bosne i upitali su carinike u koji su grad otišli traženi. Odgovorili su im da su u Sarajevu. Otišli su u Sarajevo i upitali svakog građana u tom gradu jesu li ih vidjeli. Puno njih nije vidjelo tražene, ali policija se nastavljala truditi. Ušli su u jedan kafić kako bi pitali za tražene i tamo su sreli ubojicu. On je shvatio da njega traže pa je pokušao pobjeći, ali nije uspio. Policija ga je odvela u zatvor i stala ga je ispitivati za mlađu sestru. Prvo nije htio ništa odgovoriti, ali shvatio je da nema svrhe šutjeti jer je već uhićen. Rekao im je gdje je jadna djevojčica. Policija je vratila djevojku obitelji koja je bila sretna što su je vratili živu, a ubojicu su zatvorili i poslali u zatvor na mnogo godina zbog pokušaja i učinjenoga ubojstva.

Kristina Crnković, VII. a

Crkvena ili liturgijska godina

Većina učenika naše škole pohađa vjersku nastavu i upoznata je s najvažnijim vjerskim sadržajima. U ovom kratkom prilogu želim naznačiti najvažnije sadržaje vjere koje slavimo svake godine.

Crkvenu ili liturgijsku godinu dijelimo na tri glavna vremena: božićno, uskrsno i kroz godinu. Crkvena godina započinje božićnim vremenom, a njega dijelimo na došašće i proslavu Božića. Božićno vrijeme započinje prvom nedjeljom došašća i to najčešće bude koncem 11. ili početkom 12. mjeseca. Ovaj prvi dio crkvene godine završava najčešće već druge nedjelje 1. mjeseca. Drugi dio liturgijske godine je uskrsno vrijeme. Ono traje znatno duže; gotovo stotinu dana. Uskrsno vrijeme započinje na Pepelnici ili "čistu srijedu", a završava svetkovinom silaska Duha Svetoga. U uskrsnom vremenu također imamo dva dijela: pripravu koja traje 40 dana korizme i proslavu koja traje znatno duže. Ostalo vrijeme u Crkvi nazivamo vrijeme kroz godinu i ono traje 34 tjedna.

Katolička Crkva najčešće koristi četiri različite liturgijske boje koje imaju svoje značenje. Ljubičasta boja koristi se u došašću i korizmi i znak je pokore i nade ili pouzdanja. Bijela boja nosi se u vremenu proslave Božića i Uskrs i spomenu svetaca koji nisu bili mučenici. Crvena boja je znak ljubavi i krvi i nosi se u liturgiji u danima kada slavimo spomen svetih mučenika. Zelena boja nosi se u nedjeljama kroz godinu i kada nema posebnih spomena svetaca.

U crkvenoj godini slavimo najveće tajne naše vjere i ova slavlja nas na vidljivi i tajanstveni način pripravljaju na onu vječnu liturgiju u kojoj ćemo uživati u vječnosti.

Franjo Ivanković, vjeroučitelj

Bunjevački običaj za Badnje veče i Božić u mojoj familiji

Pologano i tijo, tako dugo iščekivan stigo je Badnji dan i u našu kuću. Taj dan je tako poseban i čaroban ko da sa sobom donesiva niku čaroliju. Onaj ko nam je prvi ušo u kuću čestitati, zove se položaj, moro je bar malo sist da bi gazdarici kokoške bile mirne cile godine.

Na Badnji dan čeljad unesiva granu u kuću. Kadgod nisu postojale vake lipe kuglje i selice ko danas, neg se grana kitila anđelima od slame i ukrasima od tista. Žene su taj dan pekle gube i pleten kolač koji će se poslužiti za večeru. Danas unesivamo lipu granu koju kitimo lipim kugljama, selicama i panklikama. Obavezno se meće slama pod granu. Kadgod se slama mećala u cilu sobu i čeljad je na njoj spavala cilog Božića.

Za večeru i dan danas isto mećemo na astal, a to je lip bili čaršap, onda ređamo jabuke, orove, bili luk, zamedljaju rakiju. Kad se skupimo za astal onda moj baćo siće jabuku na onoliko dilova koliko nas je za astalom. Zatvorimo oči i negleduš, izvlačimo četri ora za sriću, zdravlje, mir i blagoslov. Jedva čekamo da otvorimo orove, jel kako je jezgro tako će nam bit za sve što smo naminili. Jabuku, orove i bili luk umačemo u med i idemo. Najmlađi u kući unosi upaljenu bilu sviču i kaže: „Čestitam vam Badnje veče i Isusovo porođenje“. Svi odgovaramo: „Živ i zdrav bio.“

Baćo pali i ukrasnu sviču i svi se pomolimo. Onda je na redu gra sa pletenim kolačom. Gra spremljen ne Badnje veče je poseban i najbolji od svi što se skuvaju tokom cile godine. Kad pojedemo gra, baćo gasi ukrasnu sviču vinom. Bila sviča gori cilo veče dok ne izgori. Ništa se ne sklanja sa astala. Posli večere pivamo božićne pisme i družimo se. Kadgod su posli večere išle vašange od kuće do kuće i zabavljali čeljad. Danas taj običaj polagano već izumire.

U ponoć idemo u crkvu na misu ponoćnicu. Sve izgleda ko prilipa čarolija, ispunjena lipim božićnim pismama i molitvom. Kad dođemo kući posli ponoćnice, ako želimo idemo pača, a vrime je i spavanju.

Božićno jutro je zdravo lipo i svečano, a to je i zbog lipe svitlucave grane koja ulipšava cilu kuću.

Za Božić mećemo na astal sve najlipše što imamo u kući od šlingovanog čaršapa, lipog escajga, najlipši tanjira do najlipše i najbogatije trpeze. Na astal se meće lipa, zlatna čorba, najbogatija pečenica, prinč, dunc... Lipo je kad je familija na okupu, kad je dobro raspoloženje, mir i zdravlje.

U našoj familiji Božić je poseban jel ga proslavljamo po običajima što mu daje posebnu lipotu i svečanost. Običaji nas zblizjavaju i blagdane nam ulipšavaju i izdvajaju od drugi, obični dana.

Tijana Zubelić, VI c

CLASH of CLANS

Clash of clans je strateška igrica nastala 2010 godine. Tijek i pravila igre su sljedeći: igrač započinje igru na praznom travnatom polju koje je uglavnom očišćeno od šume i ostalih prepreka. 3/4 polja okruženo je šumom, dok 1/4 polja ima pristup moru ili nekoj većoj vodenoj površini. Na ovome praznom travnatom polju igrač treba izgraditi svoje naselje, stvoriti svoju obranu, otvoriti rudnike zlata te izgraditi pumpe za eliksir. Sukob klanova je igra u kojoj može sudjelovati više igrača istovremeno, odnosno u stvarnom vremenu preko internetske mreže.

Klanovi

Igrači se udružuju u klanove kako bi se mogli boriti u ratu klanova te primati i davati vojnike. Da bi se udružio u klan moraš imati klanski dvorac koji dobiješ tako da slomljeni klanski dvorac popraviš s 10 000 zlata. Rat klanova je rat u kojem se klanovi bore, a pobjeđuje klan koji skupi više zvjezdica u napadima. Pobjednik dobiva nagradu u obliku trofeja, zlata i eliksira. U klanu se može tražiti od drugih igrača da ti daju vojnike, koje i ti možeš davati njima. Isto tako, moguće je u realnom vremenu slati poruke unutar nekoga klana. SuperCell održava tablice za svaki klan koje svi korisnici igrice mogu pregledati.

Heroji u igrici: inženjer/graditelj, barbari, streličarke, divovi, goblini, razbijači zidova, healeri (eng. liječnici), baloni, zmajevi, čarobnjaci, P.E.K.K.A, barbarski kralj, streličarska kraljica, minioni iz mračnih baraka, jahači veprova iz mračnih baraka, valikire iz mračnih baraka, golem iz mračnih baraka, vještica iz mračnih baraka i lavahound iz mračnih baraka.

Marko Buljović, VIII. a

Tajna napuštenе vikendice

Školska godina i završetak moga šestog razreda bližili su se kraju. Razmišljao sam kako će provesti ljeto. Hoće li biti interesantno, hoću li možda negdje oputovati... i dok su mi se te misli vrtjele glavom u našu kuću je stiglo neočekivano pismo!

Odmah sam ga otvorio i radosno uskliknuo! Teta Marija me je pozvala kod njih u goste na tjedan dana. Bio sam veoma sretan što će se moći družiti sa sestrom Katarinom i bratom Mladenom. Odmah sam se spakirao i prvo autobusom krenuo u naselje Makova sedmica u Subotici. Brat i sestra su me radosno dočekali i prvoga dana me upoznali sa svojim društvom iz ulice – Petrom i Majom. Lipovačka ulica je na periferiji grada, pored same šume gdje se nalazi velika livada za igranje nogometa i nekoliko vikendica koje su bile prilično udaljene jedna od druge. Tu smo se igrali svakoga dana raznih igara, a najviše smo voljeli u sutor i navečer šetati ulicom i razgovarati. Mladenov i Katarinin pas Floki nas je u stopu pratilo. Svaki put kada bismo prolazili pokraj napuštene i oronule vikendice Floki se čudno ponašao. Zastajao bi, lajao i režao. Pitali smo se što mu je, ali nismo tomu pridavalni neku važnost. Jedne večeri, u prilično kasnim satima, primjetili smo prigušeno svjetlo u vikendici i shvatili da se tamo netko krije. Iako smo svi bili uplašeni, dogovorili smo se da malo bolje osmotrimo tu kuću. Sljedeće noći, oko jedanaest navečer, skriveni iza velikoga grma, promatrali smo misterioznu vikendicu. Oko ponoći dvije siluete muškaraca žurno su ušle u vikendicu noseći torbu sa sobom. Uključilo se prigušeno svjetlo, a mi smo se polako približili, što tiše, i pogledali kroz maleni prozor. Vidjeli smo dva sredovječna muškarca s kapuljačama na glavi, nama okrenute ledima. Preturali su torbu ispred sebe i tiho se prepirali. Vrlo smo bili znatiželjni što rade i što skrivaju. Odlučili smo sljedećega jutra povesti Flokija i provjeriti što se tamo događa. Ujutro je tetka prpremila doručak, a mi smo odmah navalili na jelo, da budemo što prije gotovi kako bismo mogli krenuti u istraživanje. Dok smo objedovali, pažnju nam je privukla vijest s televizije o pljački jedne zlatarnice u gradu. Pogledali smo se i odmah ustali od stola, otišli do vikendice i kroz polomljenu ogradi i zapušteno dvorište, gurnuvši ulazna vrata, ušli unutra. Floki je njuškao, a mi smo pretraživali svaki kutak prostorije. Petar je stao nogom na jednu dasku na podu koja se pomakla. Odmah smo je podigli i u rupi na podu pronašli torbu punu raznog nakita. Uplašeni, brzo smo sve vratili na mjesto i pošli kući. Teta je nazvala policiju i rekla što smo otkrili. Policija je te večeri pohvatala lopove, a nas pohvalila kao dobre istražitelje. Dobili smo zahvalnice, a od vlasnika zlatarnice malene privjeske za lančiće.

Katarina, Mladen, Petar, Maja i ja bili smo jako ponosni i sretni što smo učinili dobro djelo, a ni Flokija nismo zaboravili – dali smo mu slatki komad mesa koji je halapljivo pojeo.

Matija Mamužić, VII. a

Najlipši doživljaj sa raspusta

Najlipši doživljaji su mi bili kod tate na salašu.

Kod tate sam provela deset dana. Za to vreme mi se tušta tog lipog izdešavalio. Bilo mi je zabavno, kad smo uoči Nove godine išli u varoš. Do varoši sam se zabavljala sa mojom mlađom sestrom.

Čekala sam doček Nove godine zbog najavljenog lipog vatrometa u ponoć. Zdravo sam bila nestručljiva. Da bi mi brže prošlo vreme, trudila sam se biti što bolja, signalala sam se sa mlađom sestro sve što je poželila. Mada, iskreno, baš me i nije sve zdravo interesovalo. Al da bi veče bilo mirno i prijatno pokad god se svi pomalo moramo žrtvovati i dat svega dobrog od sebe.

Konačno je stigla ponoć, a sa njom i Mlado lipo. Tamno nebo je bilo prikriveno prilipim bojama koje su se razilazile na sve strane. To sam jedva čekala da vidim. I stvarno je ovaj vatromet za mene štograd lipo i nezaboravno. Žao mi je samo što mlađa sestra nije uživala u toj lipoti, jel se bojala buke. Zato smo tata i ja snimili šareno nebo i tako je iznenadili. Zdravo je bila srična. Stalno je gledala snimak na računaru. Te noći, tata je još uno u sobu i jedan debo sunđer na kojem smo se prikoseđivali i pravili salto. Je, što je to zdravo bilo zabavno.

Ovo veče će mi zauvik ostati u lipom sićanju. Bilo je ispunjeno dešavanjima koje me raduju, a bila sam i sa onima koje volim.

Anamarija Ivković, V b

Час слободних активности у Градском музеју у Суботици

Ученици 2.б разреда, пред крај првог полуодишка имали су слободне активности у музеју, у Суботици.

По доласку у музеј дочекала нас је педагогица музеја, а затим нам показала изложбе интересантне за осмогодишњаке. Након обиласка музеја, ученици су са родитељима, педагогом музеја и учитељицом учествовали у креативној радионици.

Правили су свећњаке од стаклених тегли. Украшавали су их колаж папиром. Након свећњака, уследила је креација ирваса од картона.

Било је веома занимљиво. Деца су показала изузетну креативност, заинтересованост и маштовитост. Боравак у музеју је био веома пријатан.

Ученици су много видели, сазнали и научили и имали слободне активности у посебном амбијенту.

М.С.

Božić u mojoj familiji

Božić je jedan velik verski praznik koji se svečano obilužava u mojoj višečlanoj familiji.

Svake godine prid Badnji dan, mama i tata iđu kupit granu za Božić. Prija neg što se unese grana u kuću, moj mlađi brat i ja unesemo malo slame i metnemo na mesto di će bit grana. Kad metnemo granu svi je zajedno kitimo. Svi se zdravo veselimo tom kićenju jel smo na okupu i to nas uveseljava. Mama i tata pod granu meću darove, a ostavljaju mesta di će i Bogica ostaviti darove za one koji su bili dobri i vridni cile godine.

Zdravo čekamo Badnje veče jel se radujemo gravu, nasuvu s makom i pečenoj ribi. Volimo ist jabuke, orove i bili luk s medom. Nikola je najmlađi, pa on unesiva zapaljenu sviču i svima čestita Badnje veče. Posli večere divanimo i sigramo se. Kasno uveče, Bogica donesiva darove pod granu. Ko prvi spazi darove, on viče i zove ostale. Niko ne raspakiva darove dok se svi ne skupimo kod grane. E, onda dolazi prava srića jel svako se raduje daru koji je dobio. Tako ispada da smo svi u familiji cile godine bili i vridni i dobri.

Ostatak vrimena do ponoćnice razledamo ko je šta dobio, sigramo se sotim, a stariji divane. Svi zajedno idemo na ponoćnicu. I tako, u veselju i šarenilu stiže i tako dugo iščekivan Božić.

Božić je kod nas zdravo svečan, ispunjen radošću, veseljem lipim željama da nam svima dobro cile godine.

Ana Vajhand, Vc

Misteriozni poštar

Jednog jutra jedan čovjek je došao do Ivana i predstavio se kao poštar. Sa sobom je nosio nekakvu torbu s, kako je rekao, porukama. Ivan je u kući živio sam jer su njegovi roditelji preminuli. Nije imao ni braću ni sestre, a poštar mu je svakoga jutra donosio razna pisma. Nije mu bilo jasno otkud toliko pisma i tko mu ih šalje. Malo po malo, poštar mu je postao sumnjiv. Jednoga jutra Ivan nije izašao iz kuće kada je poštar došao. Kuća je bila otključana pa je poštar sam ušao. Na jednom stolu je bila kutija u kojoj je bila zlatna ogrlica koju je njegov tata poklonio njegovoj mami. Kuća je bila u neredu i sve je bilo razbacano po podu. Ivan je video otvorena vrata, kako ih je poštar ostavio, i još uvijek mu nije bilo jasno što se dogodilo. Odmah je pozvao policiju. Policija je stigla. Kada su ušli u kuću i vidjeli što se dogodilo, Ivan je otrčao do stola gdje je bila ogrlica, ali nije je bilo u kutiji u kojoj je stajala. Otrčao je u svoju sobu i video poštara kako pokušava pobjeći kroz prozor, ali nije uspio jer je Ivan odmah pozvao policiju. Policajci su priveli poštara. Ivan je dobio natrag maminu ogrlicu, a poštar je osuđen u na nekoliko mjeseci zatvora. Policija je zahvalila Ivanu jer su veoma dugo tražili baš tog poštara koji je bio preruseni kriminalac.

Danijela Šefer, VII. a

Neочекivani lopov

Unašem malome selu sve je bilo lijepo i nismo ni slutili da bi se nešto moglo dogoditi. Ali, tijekom svake večeri je nestajalo po nešto vrijedno iz svake kuće.

Sve je počelo jednoga divnog jesenjega jutra kada je Ivanova obitelj shvatila da im nedostaje nešto vrijedno iz kuće, a to je mali zlatni sanduk u kome se nalazila zlatna ogrlica Ivanove majke. Odmah su pozvali policiju da saznaju što se to tu dogodilo. Policija ih je upitala jesu li te večeri čuli kakvu buku. Ukućani su odgovorili da nisu. Poslije nekog vremena netko je primijetio otvoren prozor u kuhinji na kojem je okno bilo oštećeno. Nisu mogli povjerovati! Pitali su ih je li im netko prijetio do sada. Ukućani su rekli da nije, ali su se poslije sjetili čovjeka koji ih svaki dan prati, gdje god pošli, i da se zove Bob Šarić. Odmah je policija znala tko je on jer je bio najveći kriminalac! Otišli su u njegovu kuću i rekli da je uhićen. Bob je pokušao pobjeći, ali je policija bila brža i uhvatila ga te su mu stavili lisice. Bob im je pokušao reći da nema veze s tim što se događa. Policija je pretražila njegovu kuću i na tavanu su pronašli ukradene stvari. Među stvarima je bio i sanduk Ivanove majke. Ukradene stvari su vraćene vlasnicima, a Bob je priveden u zatvor u nadi da više neće biti krađe. Kada je pala noć u kuću pokraj Ivanove nepozvani gost je ušao i pokrao njihova susjeda Miljana. Ujutro, kada su se probudili, odmah su pretražili kuću da vide jesu li pokrađeni. Budući da nisu bili pokrađeni rekli su Ivanu da ode do susjeda i uzme 1 litru mlijeka kako bi napravili kolač. Kada je Ivan otišao do susjeda i pitao ga može li dobiti litru mlijeka da njegova majka napravi kolač, susjed mu je dao mlijeko i rekao da je pokrađen. Ivan se uplašio i pitao: „A zašto su Vam to ukrali, gospodine Miljane?“ On je rekao da je nestao njegov zlatni pehar koji je osvojio za najljepšu kuću. Ivan je otišao doma, dao majci mlijeko i rekao što se dogodilo njihovom susjedu. Majka se uplašila. Kada je pala večer, lopov je ponovno otišao krasti i naišao na kuću jedne starice koja se zvala Marija. Ujutro je izašao oglas da se traži vrijedni sat koji je pripadao Marijinoj prabaci. Ivanova obitelj je smislila plan kako će uhvatiti lopova. Sutradan kada su se probudili rano ujutro, otišli su u grad kupiti lažni dijamantski prsten. Kad su se vratili, susjed ih je upitao gdje su bili i kakav je to prsten. Ivanova majka je rekla da su bili u gradu i kupili dijamantski prsten, no dok su oni razgovarali lopov ih je čuo i smislio plan kako da ga se dočepa. Te večeri Ivanova obitelj je spremlila zamku i pošli su na spavanje, a prsten su ostavili na polici u dnevnoj sobi. Kada su svi zaspali, oko ponoći, lopov je ušao u njihovu kuću nadajući se da će uspjeti ukrasti prsten. Kada je ušao zapeo je o žicu i mreža je pala na njega! Toliko je glasno vikao da je probudio sve ukućane koji su odmah pozvali policiju. Došli su najbrže što su mogli. Kada su mu skinuli lopovsku kapu, zaprepastili su se jer je lopov bio nitko drugi do njihov susjed Miljan! Pitali su ga zašto je kroa ljudima dragocjene stvari. Miljan im nije htio reći i tada ga je policija odvela u zatvor. Rano ujutro su otišli do susjedove kuće koja je sada bila prazna i uzeli su sve ukradene stvari. Čak su starici Mariji vratili njezin sat od prabake. Sve druge stvari koje su bile u Miljanovoju kući, vratili su vlasnicima. Kada su otišli u policijsku postaju, oslobođili su Boba, a Miljan je u zatvoru ostao narednih 20 godina!

Nemojte osuđivati ljude za koje niste sigurni da su krivi ako nemate dokaza za to!

Milena Mamužić, VII. a

Fudbalski turnir

20. oktobra 2015. bilo je održano opštinsko takmičenje u fudbalu u Bajmoku. Ukupno pet osnovnih škola je učestvovalo i to: „Bosa Milićević“ Novi Žednik, „Pionir“ Stari Žednik, „Vuk Karadžić“ Bajmok, „Vladimir Nazor“ Đurđin i „Matija Gubec“ Tavankut. Predstavnici naše škole bili su: Marko Tumbas, Strahinja Miletić, Stefan Tumbas, Damir Tumbas, Mario Skenderović, Stanko Prćić i kapiten Marko Grmić.

Njih su za takmičenje spremali nastavnici Nikola Balažević i Čedomir Pađen i na kraju su osvojili 2. mesto, pobedivši u prvoj utakmici 5:0 Đurđin, a u drugoj 1:0 Stari Žednik, ali su, nakožlost, u finalu izgubili 4:1 od Novog Žednika. Verujem da će se dogodine još bolje spremiti i osvojiti 1. mesto!

Milica Vuković

Alvin i veverice u velikoj alvinturi

Naša omiljena krznenata braća vraćaju se u bioskope ove zime u novoj avanturi. I ovaj put režiser Valt Beker donosi nam priču o tri veverice koje su još 2007. godine, kada je nastao prvi film o ovim malenim bićima, osvojile naša srca. U četvrtom su nastavku, nazvanom Velika Alvintura, Alvin, Simon i Teodor kroz niz simpatičnih nesporazuma uvereni kako je Dejv odlučio zaprskati svoju novu devojku u Nju Jorku... Odlučuju krenuti na put kako bi ga u tome spričili, ali imaju samo tri dana da ga zaustave i ujedno smanje mogućnost da dobiju užasnog polubrata. Film je snimljen u Džordžiji, a deo scena i na Floridi na poznatim plažama Majami Bič.

Odlazak u bioskop

Utorak, 24.11.2015. godine, učenici od I do IV razreda iz Ljutova sa učiteljicama Slavicom Kovačević i Slavicom Pokornić išli su u bioskop i gledali 3D projekciju filma „Snupi i Čarli Braun - film o klinjama“. Film nas je na duhovit način vodio kroz avanture Čarlija Brauna i njegovog najboljeg prijatelja Snupija. Deca su bila oduševljena projekcijom! Pažljivo su pratili avanture Snupija i Čarlija koji su osvojili srca mališana, a kroz razgovor sa njima zaključili smo da su shvatili poruku filma – Ne treba prihvati nagradu koju nisi zasluzio, već treba priznati i dati onom ko jeste!

S.P.

VOLKSWAGEN

Typen:	Aktiengesellschaft
Gegründet:	28. Mai. 1937
Hauptsitz:	Wolfsburg, Deutschland
Executive Director:	Martin Winterkorn
Motto:	Volkswagen. Das Auto.

Die beliebten Modelle:
Polo, Golf, Passat, Käfer.

Käfer

Produktionszeitraum:	1938-2003
Motoren:	Ottomotoren (11-10 kW)
Länge:	4070-4440 mm
Breite:	1540-1585 mm
Höhe:	1500 mm
Radstand:	2400-2620 mm
Leergewicht:	730-930 kg

Volkswagen ist ein deutscher Automobilhersteller. Die dritte ist die Automobilhersteller in der Welt, hinter Toyota und GM. Stich wort Volkswagen übersetzt als „narodni auto“.

Marko Grmić, VIII. a

Zubomatematika ...

Prvasić je krenuo u školu sa svim mlječnim zubima. U listopadu mu je ispao jedan zub, u studenome četiri, a u prosincu još dva mlječna zuba. Koliko je mlječnih zuba imao na početku školske godine, a koliko ih ima u siječnju?

ZNAŠ LI?

Zubni karijes jedna je od najčešćih bolesti školske djece. Kvarenju zubi najviše pogoduju slatke namirnice koje se lako lijepe za zube – slatkisi, kolači i zasladieni napitci. Umjesto njih, bolje je da kao međuobroke pojdeš voće ili pecivo od punog zrna žitarica.

Nastavnici u posjetu zagrebačkom Interliberu

Dobrodošli prvaci!

CIP – Каталогизација у публикацији
Библиотека Матице српске, Нови Сад
373.3/4(497.113)
Gupčevi školarci : часопис ученика, учитела и
наставника Основне школе „Матија Губец“ Таванкут /
главни уредник: Владан Чутура – Год. 4, бр. 7 (фебруар 2016) –
Донji Tavankut : ОШ „Матија Губец“, 2016 – (Subotica:
Чикош штампа). – Илуст., : 30cm

Два пута годишње
ISSN 2334-7279
COBISS.SR – ID 276775175

Matea Balaž, I d

Stefan Tot

Anđela Vujić, V b

Zvezdana Bukvić, VI b

Eleonora T.

Luka Saulić

Maja Vuković, VIII a